

Զոնաթան Լիվինգսթոն

Անունով ճայր

Մաս Առաջին

Ձկնորսական նավակից նետում են խայծով ցանց, և ճայերի երամը թռչում է որպեսզի հայթհայթի ուտելիքի փշրանքներ՝ ոմանք խորամանկությամբ, ոմանք էլ ուժով: Նրանցից միայն մեկը՝ ում անունն էր Զոնաթան Լիվինգսթոն, կատարում էր իր անձնական՝ ուսումնական թռիչքները, բացարձակ միայնության մեջ: Զոնաթանը խախտում էր Երամի բոլոր չգրված օրենքները՝ կախվում է օդում, թռչում է ջրին մոտ և զարգացնում է մեծ արագություն: Նա փորձում է իր թռչելու ունակությունը հասցնել կատարելության:

Զոնաթանը անտեսում է ճայերի ամենօրյա զբաղմունքը՝ սնունդ հայթհայթելը: Նրա ծնողները անհանգստանում էին, քանի որ իրենց որդուց միայն փետուրներն ու ոսկորներն էին մնացել: Զոնաթանը, լսելով ծնողների խորհուրդը՝ սկսում է ապրել սովորական, առօրյա ճայերի կյանքով: Սակայն դա երկար չի տևում և նա ընդամենը մեկ շաբաթից անցնում է իր պարապունքներին: Ամբողջ մյուս շաբաթը նա սովորում է կառավարել արագ թռիչքը: Դեպքում նրա մոտ ոչինչ չի ստացվում:

Օրերից մի օր՝ բարձրությունից նայատակապաց իջնելիս, Զոնաթանը ուժգնորեն բախվում է ջրին և ուշագնաց լինում: Ուշքի գալով, նա լսում է ձայն, որն ասում է թե Զոնաթանը ընդամենը ճայ է, որը ծնված չէ արագընթաց թռիչքների համար: Նա որոշում է համակերպվել այդ մտքի հետ և վերադառնալ երամ, բայց տունդարձի ճանապարհին նա գտնում է այդ խնդրի լուծումը՝ արագությունը կարելի է կառավարել թևերի կրճատմամբ: Մոռանալով անհաջողության մասին, նա շարունակում է պարապմունքը և հասնում է հաջողության: Առավոտյան Զոնաթանը հանկարծակի բախվում է նախաճաշող երամին, սակայն կարողանում է կառավարել իրեն: Օրվա ընթացքում նա մի քանի անգամ կարողանում է ցուցաբերել թռիչքի վարպետություն: Երեկոյան հավաքվում է հերթական երամի խորհուրդը: Տոհմավազը հրամայում է Զոնաթանին կանգնել ճայերից կազմված շրջանի մեջտեղում: Դա կամ մեծ անպատվաբերություն էր, կամ էլ մեծ հարգանքի նշան: Զոնաթանին թվում էր, որ նա

արժանի է մեծ գովասանքի, քանի որ նրան հաջողվել էր անել այն ինչ չէր հաջողվել աներ ոչ մի ճայի: Սակայն Տոհմավագը որպես պատիժ որոշում է նրան աքսորել Հեռավոր Ժայռեր՝ ճայերի Ընտանիքի պատիվը և սովորույթները տրորելու համար:

Իր կյանքի մնացած օրերը ճայը անցկացնում է միայնության մեջ: Ամեն օր նա սովորում է մի ինչ որ նոր բան սնունդ հայթհայթելուց: Ջոնաթանը չի կարոտում Երամին և ապրում է երկար և երջանիկ կյանք:

Մաս Երկրորդ

Ջոնաթանը գնալով ծերանում է: Մի օր, նրա թևերի մոտ հայտնվում են կրկու ճերմակ ճայեր որոնք կարողանում են տոչել Ջոնաթանի նման: Նրանք ասում են ,որ Ջոնաթանը իրենց երամից է և կանչում են իրենց տուն: Ջոնաթանը նույնպես ճերմակում է և հայտնվում է մի լրիվ ուրիշ աշխարհում, որը նրա կարծիքով ճայերի դրախտն էր: Իր նախկին կյանքի մասին Ջոնաթանը սկսում է մոռանալ:

Այստեղ նույնպես ապրում էր ճայերի երամ, որը անդադար պարապում էր իր նպատակին հասնելու համար: Նրանց առաջնորդը ճերմակ ճայ Սալլիվանն էր, ով կարծում էր ,որ Ջոնաթանը մեծագույն բացառություն էր: Առհասարակ երբ ճայերը անցնում են մյուս աշխարհ, նրանք չեն փոխվում և այդ աշխարհները իրարից շատ քիչ են տարբերվում: Որպեսզի սովորակն ճայը դառնա Ջոնաթանի պես, պետք է անցնի տաս հազարավոր աշխարհներով և ապրի տաս հազարավոր կյանքեր: Երամի Տոհմավագը բացատրում է Ջոնաթանին, որ այս աշխարհը դրախտ չէ, իսկ դրախտը դա <<Ոչ ժամանկ է, ոչ վայր, այլ դա՝ կատարելության հասնելն է>>: Ջոնաթանին շատ քիչ է մնացել կատարելության հասնելուն, իսկ կատարելությունը դա մտքի արագությամբ տոչելն է: Տոհմավագը ուներ այդ ունակությունը և Ջոնաթանը խնդրեց սովորեցնել իրեն:

Որոշ ժամանակ անց Ջոնաթանը հականում է, որ իր հնարավորությունները անսահմանափակ են: Նա ակնթարթորեն հայտնվում է մի մոլորակում որտեղ երկու արև կա: Այժմ Ջոնաթանը սովորում է տեղափոխվել ժամանակի մեջ: Գալիս է մի օր, երբ Տոհմավագը ճայի փետուրներ ստանում են ավելի շլացուցիչ փայլ: Նա անհետանում է, Ջոնաթանին ասելով <<Փորձիր հասկանալ թե ինչ է սերը>>:

Շուտով Ջոնաթանը սկսում է հիշել իր նախկին երամի մասին: Նրան թվում է, որ այնտեղ կարող է լինել մի ճայ, որը որոշել էր շեղվել իր բնատուր հնարավորություններից: Հնարավոր էր, որ այդ ճային նույնպես վոնդել էին: Ջոնաթանի երկիր վերադառնալու ցանկությունը ավելի մեծացավ: Սալլիվանը փորձում էր նրան ետ պահել այդ մտքից, բայց զուր: Մի

գեղեցիկ օր Ջոնաթանը վերադառնում է տուն և գտնում է Ֆլետչեր ճային որը նույնպես աքսորված էր: Ֆլետչերը դառնում է նրա առաջին աշակերտը:

Մաս Երրորդ

Ֆլետչեր Լինգը վառվում էր թռչելու ցանկությունից և համարյա դառնում է իդեալական աշակերտ: Երրորդ ամսվա վերջին Ջոնաթանը ուներ վեց աշակերտ, որոնք բոլորն էլ <<նոր տարօրինակ գաղափարով տարված էին՝ թռչել հանուն թռիչքի երջանկության:>> Բայց նույնիսկ նրանք ավելի հեշտ բարդ թռիչքներ էին կատարում, քան ըմբռնում էին իրենց վարժությունների նվիրական իմաստը: Երեկոյան Ջոնաթանը փորձում է սովորեցնել նրանց բազմակողմանի ազատության գաղափարին, բայց օրվա ընթացքում տանջված աշակերտները քնում են՝ մինչև վերջ չլսելով ուսուցչին:

Մեկ ամիս անց Ջոնաթանը որոշում է վերադառնալ երամ: Չնայած նրան, որ աշակերտները դեմ են, նրանք թռչում են ուսուցչի ետևից: Տոհմավազը հրամայում է ուշադրություն չդարձնել աքսորվածներին: Որոշ ժամանակ Ջոնաթանը տեսնում է իր ընկերներին միայն ետևից, սակայն դրան ուշադրություն չի դարձնում: Նա շարունակում է սովորեցնել:

Ժամանակի ընթացքում աշակերտները սկսում են ավելի ուշադիր լսել ուսուցչին, իսկ գիշերները նրանց շրջապատում են երամից եկած երիտասարդ ճայերը, որոնց ևս հետաքրքիր էր լսել նրան: Մեկ ամիս հետո երամի երիտասարդությունը սկսում է ուսուցանել Ջոնաթանի մոտ: Ճայերից մեկի մոտ՝ Կերկ Մեյնարդի կոտորվում է թևը: Նա ցանկանում է թռչել և օգնություն է խնդրում Ջոնաթանից: Նա ասում է. « Մեյնարդ, դու ազատ ես, դու իրավունք ունես այստեղ և այժմ անել այն, ինչ կամենում է քո «ես»-ը, քո իսկական «ես»-ը, և ոչ ոք չի կարող քեզ խանգարել: Դա Մեծ Ճայի օրենքն է, դա օրենք է»: Կերկը բացում է թևերը և սկսում է ճախրել ապշահար երամի աչքերի առաջ: Աշակերտները սկսում են համարել իրենց ուսուցչին Աստված:

Մեկ շաբաթ անց տեղի է ունենում դժբախտություն՝ Ֆլետչերը չկարողանալով կառավարել հզոր արագությունը բախվում է բազալտե ժայռին: Արդեն մյուս աշխարհում նրան է հասնում Ջոնաթանը և առաջարկում է ընտրություն՝ մնալ այդ մակարդակին կամ վերադառնալ տուն: Ֆլետչերը վերադառնում է տուն: Տեսնելով, որ նա չի մահացել երամը որոշում է ,որ Ջոնաթանը կամ Սատանա է, կամ Մեծ Ճայի Որդին է: Այս դեպքից հետո Ֆլետչերը յուրացնում է վայրկյանական տեղափոխվելու տեխնիկան:

Շուտով Ջոնաթանը որոշում է , որ այլևս պետք չէ երամին: Նա քարոզում է Ֆլետչերին. « Շարունակիր ինքդ քեզ որոնել, ահա թե ինչ է պետք քեզ: Աշխատիր ամեն օր գոնե մի քայլ մոտենալ իսկական, ամենագոր Ֆլետչերին: Նա է քո դաստիարակը: Դու պետք է սովորես հասկանալ նրան և կատարել այն, ինչ քեզ

կլթելադրի»: Մի ակնթարթ անց Ջոնաթանի մարմինը ցնցվեց, շողշողաց ինչոր
հեքիաթային լույսով և սկսեց տարրալուծվել օդի մեջ: Իսկ Ֆլետչերը սկսում է
սովորեցնել նորեկներին: